

Hellen Rinell
637 Shinsaike
H I M E J I
Japan.

Nr 102.

Göteborg den 2 januari 1960.

Min älskade Lillasyster!

Nu ska du ha ett hjärtligt tack för den fina julklappen. Som jag sagt förut var den alldeles förtjusande. Hälsa också Oscar Rinell och tacka. Likaså för den förnämliga "Kristendomen och kommunismen". Av den kan jag ju inte utläsa mer än en öppen och en knuten hand. Och dom talar ju sitt tydliga språk. Men tänk om man kunde få veta något om vad den där förf. hade tetat ihop? Jag sa i dag till Mic att jag fått en sådan skrift. Hon ändrade förstås om den inte fanns på något läsligt språk. Jag sa att Oscar har väl skrivit den på engelska och så har den över-satts till japanska.

På tal om japanska, så har jag köpt mej en liten transistorradio av japanskt ursprung, en förtjusande liten sak, stor som en psalmbok. I läderfodral och med en sladd, vars ena ända man placerar i apparaten och den andra i örat. Då hör man utan ått judet går ut i rummet. Den kostade 110:- kr. och kommer hit på amerikansk licens. Jag ville egentligen ha något som kunde hjälpa mej få in program 2 som inte går på min stora radio. Det går inte riktigt bra på den här lilla heller. Men jag tog den ändå. Den går på ett litet batteri.

Söndagen den 20/12 kom Lisa och David hit. Redan på tisdagen fortsatte dom till Borås. Jag låg då sjuk och Lisa ville stanna här, Men det fick hon inte utan följde med till B. Jag hade varit förkyld ett tag utan att vara sängliggande. Men så fick jag något som man kanske kan kalla maginfluensa och på tisdag em. hade jag 39 gr. Då hade jag kräkningar och diarré. Nästa dag var det bättre och julafons morron hade jag 37,1 och vi for till Borås alla tre med 11-tåget. Juldagen helt feberfri. Och vi hade ju väldigt roligt. Jag tror att Lisa hade nog långt över 100 paket, de flesta innehållande en rå morot eller en mycket billig tvål och vad det kunde vara. Det mesta stod ju Olle och Aina för. Lisa ska vara något sorts råkostätare, åtminstone delvis. Och här fick hon sitt lystmäte. Allt var teipat med mycke tidningspapper och i kartonger. Juldagen for Aina och David till julottan. Olle vakade och kom hem kl. 7.30. På kvällen satt vi och titta på TV, ty en sådan har barna skaffat sej. Men säg mig den lycka som varar beständigt! Annandagens morron måste Aina fara till lasarettet med Eva för något slags mag-smärtor. Där trodde man att det var blindtarmsinflammation. Och mellan kl. 11-12 på kvällen opererades hon. Det handlade inte om blindtarmen, fastän dom tog den också också i förbifarten. Det sades att Eva hade körtelmage. Och det var visst några körtlar dom tog bort och i torsdags kom hon hem. Jag ringde just nu för att fråga vad doktorn sagt om saken, men där var ingen hemma.

Så fick jag före jul kr. 10:- från Olivia Ramkvist att sätta in på din bok. Det har jag inte gjort ännu, men endera dagen i nästa vecka åker den in. Dom föregående 127:50 satte jag in den 17/12. Då var Olivias inte komma. Och jag vart sjuk. Dett är mitt andra brev på det nya året. Och du ska väl ha en god fortsättning på detta år. I dag hade Linnéa varit 57 år om hon varit med oss. I morron är det 14 år sen mamma lämnade oss. Jag minns att när vi telegraferade till Kongo, så kom det förfrågan från televerket där ute om det var rätt att hon dött den 3:dje och skulle begravas 10 dagar senare. Vilket ju var rätt men kunde inte tänkas i tropikerna. Men det var ju hyggligt att fråga.

I går kl. 11 hade vi årsmöte, som varade till kl. 15.30 tror jag. Vi är så tackna samma för våran Åkeson. Ett brev från Emilie Bertelson. Hon hade den 9/11 råkat ut för en olyckshändelse. Hon skriver: "Jag var ensam hemma, gick genom en nöck gång, snavade på något och föll med ansiktet mot tröskeln och fick ett större sår över högra ögat. Jag förlorade tämligen mycket blod och kunde inte stoppa blodet. Sedan gick jag till ett fönster och såg en person, ber honom stiga in till Linda V. och säja henne att hon skulle komma hit, ty jag har fallit och skadat mig. Linda kom, gick till brunnen efter kallt vatten och vi kunde stoppa blodet. Sedan gick hon och ringde till sjukhuset i Mustvee och efter en stund kommer en läkare med en bil och förde mig till sjukhuset. Där sydde de igen såret och jag fick stanna på sjukhuset en vecka. Kom sedan hem men kände mig mycket svag. Har nu legat en vecka hemma. Är nu så mycket bättre att jag skrev ett brev i går och för säker skriva ett i dag också! Så berättar hon om sin 75-årsdag och hur festligt vännerna och församlingen gjort det för henne. Och så skriver hon till slut så här: "Om jag någon gång kommer till Sverige, det vet Gud allena. Kanske Herren för

Den 3 januari 1960.

mig hem från detta land? Visst skulle jag så gärna önska se eder alla. Gud vet det. Men då får jag inte mera komma tillbaka hit. Jag är bunden här med många band. I sept. blev det 34 år när jag kom hit. Ofta finns det hinder som vill hindra oss, särskilt när man blir gammal, men uppåt är det alltid öppen. Åra vare Gud. Han vill hjälpa oss ända hem. - Till församlingen har vi i år välkomnat 11 nat ll. Flera äro nära! Så berättar hon att det den 7/7 1960 blir 60 år sedan hon "fick nåden att komma till Honom!"

Det verkar nog som om det vore på upphällningen får vår kära Emilie. Gerda i Lindome blev änka för några veckor sen. Vi skickade henne ett telegram. Vilket resulterade i en bjudning till begravningen. Till vilken vi tackade nej. I måndags ringde hon och bjöd oss alla dit till på onsdag em. Lisa och David också. Men dom skulle resa kl. 7 följande morron, så dom kunde inte. Och för flickorna var det liksom fredag. Dom tackade också nej. Men jag fick följa med Evy och Einar i bilen tillsammans med deras kassörska och en herre från affären. Och det var väldigt roligt att komma hem till Gerda. Hon är 75 år nu och arbetar fortfarande i affären. Och så har hon sitt flotta hem. Två av hennes systrar bor

i deras gamla föräldrahem, tvärs över ängarna bara från Gerda räknat. Dom var inte med för dom var förkylda. Men vi hade en trevlig kväll. Gerda hade kokerska och mycke god mat. Den tredje av hennes systrar bor i Gbg. Hon är änka och pensionerad lärarinna. För en stund sedan ringde jag Borås igen och dom mår bra. Dom hade tagit upp stygnen på Eva i går. Tänk om vi hade Dodo så nära så vi kunde ringa henne ibland! - Jag ska endera dagen sända ettpatetet till henne. Jag har köpt en del kopparsaker för henne. Och så har jag gjort i ordning mammas gamla kopparkanna - kaffekanna - som hon skall få. Hon får själv betala kostnaderna för den. Jag hade Idas kanna och har ju tänkt att någon gång göra i ordning den till mej själv. Men det var svårt att få tag i en så stor kanna, som Dodo ville ha. Och jag tänkte att hon har faktiskt mera glädje av den än jag. Och hon var glad åt förslaget. Och jag är faktiskt också glad givare! Jag har fått några små räkningar från Carey Kingsgate Press och skall betala dom i denna vecka. Så de tusende hälsningar till er båda med innerlig önskan om ett riktigt bra nytt år!

M. L.